

Introduction to Psycholinguistics

Danny Steinberg and Natalia Sciarini. New York: Routledge,
2006. 2nd Edition, 328 Pages.

بررسی شکلی

کتاب دارای پیشگفتار، مقدمه، فهرست تفصیلی مطالب، خلاصه فصل، نتیجه‌گیری و جمع‌بندی، فهرست اعلام، موضوعی و منابع است. هدف از کتاب به طور کلی به صراحت بیان شده و در متن از وجود جدول، تصویر و نمودار استفاده شده است؛ به لحاظ صوری کیفیت مطلوبی دارد. صحافی کتاب بسیار خوب است؛ طرح جلد در حد متوسط است به این دلیل که نمود خاصی از روان‌شناسی زبان در طرح به چشم نمی‌آید.

ضعف‌هایی در زمینه قواعد عمومی نگارش ملاحظه می‌شود. برخی غلط‌های نگارشی به متن راه یافته است، برای نمونه در صفحه ۱۸۹ پاراگراف چهارم جمله آخر کلمه "imagine" به اشتباه "imaging" نوشته شده است یا در صفحه ۱۹۲ در عنوان قسمت 9.6.2 کلمه "inadequacy" باید به صورت جمع نوشته شود.

بررسی محتوایی

نویسندگان کتاب سعی کرده‌اند در تمامی فصول اجزای یک بحث علمی مانند طرح مسأله، مقدمه، بیان استدلال‌ها و نهایتاً نتیجه‌گیری و جمع‌بندی را مطرح نمایند. البته به اعتبار علمی و منطقی بعضی از نتیجه‌گیری‌ها و شیوه استدلال آنان اشکالاتی وارد است. با توجه به ماهیت موضوع کتاب می‌توان گفت ابزارهای علمی چون جدول، نمودار در جای مناسب خود به کار رفته است. البته ارائه مثال‌های مناسب برای بعضی از مباحث از جمله فصول ۲،۴ و ۵ در قالب یک لوح فشرده می‌توانست مکمل مناسبی برای این کتاب باشد.

مزیت و نقطه قوت کتاب ماهیت محتوا و تناسب آن با اهداف درس روان‌شناسی زبان است. نویسندگان این کتاب را به سه بخش کلی یادگیری زبان اول، یادگیری زبان دوم، زبان ذهن و مغز تنظیم کرده‌اند. در فصول هر بخش اثر موضوعات و مباحث مطرح در حیطه روان‌شناسی زبان مورد بحث قرار شده است.

انطباق کاملی بین محتوای اثر با عنوان و فهرست آن وجود دارد و اشکالی از این نظر متوجه اثر حاضر نیست. مباحث و فصول کتاب حاضر انطباق کاملی با آخرین سرفصل‌های مصوب وزارت علوم دارد و تنها مبحثی که در صورت اضافه شدن به کتاب می‌توانست آن را کامل‌تر کند، نظریه‌ها و مکاتب مهم روان‌شناسی یادگیری است.

با توجه به اینکه ویرایش دوم کتاب در سال ۲۰۰۶ چاپ شده است و در مباحث مختلف از منابع جدید استفاده شده است، می‌توان گفت که روزآمدی داده‌ها مطلوب است. در اکثر فصل‌ها نویسنده اول کتاب -دنی اشتاینبرگ- نظریات خود را مطرح می‌کند که بارزترین آنها در فصل‌های ۲ و ۱۱ است. در فصل ۲ قسمت ۲-۸ اشتاینبرگ نظر خود را درباره آموزش زبان به کودکان ناشنوا مطرح می‌کند و در فصل ۱۱ قسمت ۱۱-۶ و ۱۱-۷ دستور طبیعی را مطرح می‌کند. رابطه بخش‌ها و فصل‌های مربوط به هر بخش از نظم و پیوستگی مناسبی برخوردار است.

منابع استفاده شده در فصول مختلف معتبر و به‌روز هستند، اما مشکل این اثر در موارد متعددی است که نویسندگان ادعاهایی را مطرح می‌کنند و منبعی برای آن ارائه نمی‌کنند، مانند صفحه ۲۱۶ قسمت ۱۰-۶-۳ و صفحه ۱۸۴ قسمت ۹-۴-۱ روی هم رفته ارجاع به منابع کافی و شیوه اتخاذی ضعیف است.

نقد و بررسی‌های انجام شده در فصول مختلف به‌خصوص فصل ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ جانبدارانه است و نویسندگان بدون ارائه دلایل علمی و منطقی تلاش کرده‌اند که با رد نظریه‌های ارائه شده توسط پژوهشگران دیگر نظریه خود را به کرسی بنشانند. به عنوان مثال در فصل ۹ در بحث از رابطه بین زبان، تفکر و فرهنگ، چهار نظریه را به صورت ناقص و خلاصه شده مطرح و نقد می‌کنند، سپس با رد این نظریه‌ها نتیجه‌گیری دلخواه می‌نمایند.

این کتاب به عنوان منبع اصلی برای درس روان‌شناسی زبان در دوره‌های کارشناسی ارشد رشته‌های آموزش زبان انگلیسی و زبان‌شناسی همگانی مناسب است.